

בשבוע לפנות ערב מסרו מברק כמשה: "אשת מחרגם
"מתחמתי" מברקת הודעה improbable" - ולעצם דבר ההפסקה?...

~ המברק יצא מירושלים בצהריים, נחקבל פה בחמש וחצי .
מדוע נמסר באיחור של שעה וחצי?

13.7.36

י.ס. לא קיבל כנראה את חשובתי, והמציא לי הבוקר
טזיסיים בכתב, ומספר טענותיו אף הוא חשע:

(1) נסיגה כלכלית ניכרת חביא למדיניות עליה
מצמצמת. ורק הבנה יהודית-ערבית יש בה כדי למנוע משבר שהיה
בא גם בלי המהומות, ושעכשיו יחמיר כמובן.

(2) טעות היא לחשוב שכבר התגברנו על הנסיגה שהחלה
ב- rim של אוקטובר. ההשבחה הקלה אינה מוכיחה כלום.
"הבהלה" לא היתה נובעת מהמצב הכלכלי.

(3) אחד הגורמים שיכל היה לעצור בעד ירידה כלכלית
הוא "תיקון" שכר העבודה בתעשייה ובניין מבלי הורדה בולטת של
רמת החיים של הפועלים, באופן שכוח הקניה של הישוב העירוני שלנו
אינו פוחת. לשם כך יש צורך בזרימה חדשה של הון ה-"City"
שכן הוא מסוגל להוריד שער הרבית - וע"י כך להוריד את שכר
הדירה. למטרה זו דרושה הבנה יהודית-ערבית.

(4) בשעה זו כוחנו למו"מ יפה. הערבים מאמינים

שבכוחנו להמשיך את "הגיאות" בלי סוף, ואין להחמיץ הזדמנות זו.

(5) מסכים שמוטב לקבוע רמת העליה למשך 5 שנים, ולא 10. 3 שנים היא תקופה קצרה יותר מדי. דרוש לנו זמן מספיק למען הגשמת תכנית של קואופרציה יהודית ערבית בא"י ובעבר הירדן.

(6) "קביעת" העליה עלולה להביא לידי קשיים בתוך התנועה. אולם ההנהלה צריכה להורות דרך. מוטב שנגביל עצמנו מתוך הסכם משולש מאשר שהמשלה תגביל אותנו. כי במקרה הראשון יש יתרון כלכלי-פוליטי.

(7) עליה שנתית של 40,000 בהסכמת הערבים עדיפה מ-50,000 שנקבעו ע"י ועדת המלך. אולם אינו מאמין שהועדה תקבע מספר גבוה כזה.

(8) מבחינת העחיד אין הבדל אם בסוף תקופת חמש השנים נמנה שש מאות או שמונה מאות אלף. אולם חשוב מאוד אם בגמר התקופה הזאת נהיה חזקים במובן הכלכלי.

(9) ההנהלה בירושלים אינה צריכה לנהל בעצמה את המו"מ. התיווך של "קבוצת החמשה" נראה בתנאים הקיימים לאמצעי הסוב ביותר.

אין אני מסכים לפרוגנוזה הכלכלית של י.ס. - כלומר
איני רואה הכרח של משבר, אין אני רואה קשר מוכרח בין משיכת

הון הסיטי ובין הסכם יהודי ערבי, אין אני מקבל את המספר
40.000 (מכולל 10.000 רבוי טבעי) ואין אני רואה התועלת
בתיווך החמשה.

ברנדזי, 13.7.36

האניה אחרה בשעתים. במקום אחת עשרה הגיעה כאחת,
והפסדתי הרכבת לרומה, ועלי לשבת פה עד שמונה בערב ולהסלטל
בלילה לרומה; לא אחר אמנם את האווירון, המפליג בעשר
עשרים וחמשה בבוקר - הרכבת באה לרומה בשבע וחצי.

רומה, 14.7.36

אחרי יום ארוך ללא קץ וללא חכלה וללא ענין
בברנדזי - באתי הנה מבלי שתהיה לי האפשרות לראות את העיר.
בתשע וארבעים וחמשה יוצאים לתחנת-האווירונים.

באווירון, בדרך למילנו.

הפלגנו מרומא בעשר עשרים וחמשה. אנו ססים לאורך
החוף הסירנאי משמאל והסיבר מימין. האדמה מתחת גבנונית,
זרועה בגמים ירוקים (או ברכות?), חורשות, סלעים וכפרים.
מדרוני הגבעות קרחים, ורובם לא מעובדים. העננים המרחפים
בעומק רב מתחתנו הולכים ורבים, ועוד מעט יכסו את פני כל
האדמה, אך השמים כחולים ובהירים.